

EMBARGO

16.10.2007

19:00

**Προσφώνηση του Προέδρου του ΣΕΒ
κ. Δημήτρη Δασκαλόπουλου**

**προς τον Υπουργό Οικονομίας & Οικονομικών,
κ. Γιώργο Αλογοσκούφη,**

**στο πλαίσιο της συνεδρίασης
του Γενικού Συμβουλίου του ΣΕΒ,
16 Οκτωβρίου 2007**

Κυρίες και κύριοι, αγαπητοί φίλοι,

Σας καλωσορίζω στη σημερινή συνεδρίαση του Γενικού Συμβουλίου του ΣΕΒ. Καλωσορίζω, επίσης, τον υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών Γιώργο Αλογοσκούφη και τον ευχαριστώ που δέχτηκε – για μία ακόμη φορά – να βρίσκεται απόψε μαζί μας.

Ο Γιώργος Αλογοσκούφης έχει αποδείξει στην πράξη την προσήλωση και συνέπειά του στην προώθηση των μεταρρυθμίσεων που χρειάζεται η οικονομία της χώρας μας. Σήμερα, θα μας μιλήσει για τους στόχους που έχει θέσει και τις προκλήσεις που αντιμετωπίζει στην απαρχή μιας νέας κυβερνητικής θητείας, που αποτελεί, ταυτόχρονα, συνέχεια της προηγούμενης και μια νέα αρχή.

Στα προηγούμενα χρόνια, η μεταρρυθμιστική προσπάθεια δεν περπάτησε πάντα με την αναγκαία δυναμική, ταχύτητα και αποφασιστικότητα που απαιτούν οι καιροί. Αυτό δεν ίσχυσε στον τομέα άμεσης αρμοδιότητας του σημερινού ομιλητή μας – όπου οι κατευθύνσεις ήταν σαφείς και τα μέτρα αποτελεσματικά. Στη νέα μορφή και δομή της οικονομίας, ολοκληρωμένα αποτελέσματα μπορούν να επιτευχθούν μόνο με τη λήψη μέτρων που αποτελούν μέρος ενός συνολικού και καλά εκτελεσμένου προγράμματος αλλαγών.

Η κυβέρνηση έχει ερμηνεύσει το μήνυμα των εκλογών ως μία εντολή να προχωρήσει στις αλλαγές που χρειάζονται για τον εκσυγχρονισμό της χώρας και, ταυτόχρονα, να σταθεί πιο κοντά στον πολίτη. Σ' έναν πολίτη που διακατέχεται από αίσθημα έντονης ανασφάλειας και αβεβαιότητας. Και αυτό είναι το διακύβευμα της νέας τετραετίας.

Ο ΣΕΒ έχει στηρίξει και θα συνεχίζει να στηρίζει τις μεταρρυθμίσεις. Τις βλέπει ως ένα μονόδρομο που οδηγεί σ' ένα καλύτερο αύριο για όλους μας.

Η θέση μας δεν πηγάζει από συντεχνιακές σκοπιμότητες ή ταξική αδημονία. Εκπορεύεται από την ακράδαντη πεποίθησή μας, που εδράζεται και στη διεθνή εμπειρία, ότι οι πραγματικές μεταρρυθμίσεις δεν είναι κατεδάφιση κεκτημένων, αλλά δυναμική προσαρμογή στο σήμερα και εφαλτήριο για τη διεκδίκηση του αύριο. Γι' αυτό, οι ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις ισοδυναμούν με διαρκείς κοινωνικές παροχές, ανταποκρίνονται στις βαθύτερες ανάγκες και προσδοκίες του κοινωνικού συνόλου –αποτελούν τη μόνη εγγύηση για το μέλλον, το δικό μας και των παιδιών μας.

Υπάρχει μια δυσοίωνα παράδοση στη χώρα μας, που θέλει τις μεταρρυθμιστικές προσπάθειες να προσκρούουν – και τελικά να αποτυγχάνουν ή να μένουν ανενεργές – στον φόβο του μικροπολιτικού κόστους, στην αντίσταση της γραφειοκρατίας, στα συντεχνιακά κεκτημένα, στην ενστικτώδη καχυποψία της κοινωνίας. Αντί να βλέπουμε στην ανάγκη των μεταρρυθμίσεων μια πρόκληση συνολικής αναβάθμισης του τόπου, τις αντιμετωπίζουμε ως φόβητρο και τις ταυτίζουμε με αντιλαϊκά μέτρα. Οχυρωνόμαστε τυφλά στο παρελθόν για ν' αποφύγουμε το μέλλον που μας φοβίζει. Κερδίζουν έτσι έδαφος οι δυνάμεις της στασιμότητας και του οπισθοδρομικού συντηρητισμού και χάνουμε πολύτιμο χρόνο στη μάχη της ανάπτυξης και της κοινωνικής προόδου. Η αδράνεια μοιάζει ίσως καθησυχαστική έως και φιλολαϊκή. Είναι, όμως, μοιραία για το μέλλον που θέλουμε και μπορούμε να κατακτήσουμε.

Οι σημερινές συνθήκες – η νωπή λαϊκή εντολή σ' έναν πρωθυπουργό που τονίζει ότι οι μεταρρυθμίσεις αποτελούν «ζωτική ανάγκη», το διεθνές περιβάλλον, οι κατευθύνσεις που χαράσσει η ενωμένη Ευρώπη – ευνοούν την αλλαγή. Ευνοούν την προσπάθεια να περάσει η χώρα μας στο δρόμο της αναδιάρθρωσης των θεσμών, της ανάπτυξης που στηρίζεται στον ανταγωνισμό και όχι στις επιδοτήσεις, της αναδιάρθρωσης του κοινωνικού κράτους.

Η επιχειρηματική κοινότητα δουλεύει οργανωμένα και συστηματικά, που καινοτομεί, επενδύει, δημιουργεί νέες θέσεις εργασίας, παράγει αγαθά, υπηρεσίες και μετρήσιμο κοινωνικό μέρισμα. Συμβάλλει έτσι καθοριστικά σ' αυτή την προσπάθεια ανταγωνιστικής ανασυγκρότησης του κράτους, της οικονομίας και της κοινωνίας, προσφέροντας μεθόδους δημιουργικής εργασίας, οργάνωσης και σχεδιασμού ως πρότυπα. Εισφέρει στην ενίσχυση της εθνικής ετοιμότητας απέναντι στο μέλλον. Αλλά, προφανώς, δεν μπορεί να επιφέρει την αλλαγή μόνη της. Μια συνολική αλλαγή προϋποθέτει μια συλλογική συνείδηση.

Χρειαζόμαστε λοιπόν την αυτοδέσμευση όλων μας – πολιτικών ταγών και κοινωνικών εταίρων – σε ένα κοινό ορίζοντα αλλαγής. Χρειαζόμαστε το ζωτικό βάθος μιας ουσιαστικής κοινωνικής συναίνεσης χωρίς άλλες καθυστερήσεις. Επιταγή και ανάγκη των καιρών είναι η δυναμική κοινωνική σύγκλιση προς τους μεγάλους στόχους εκσυγχρονισμού της χώρας.

Η κοινωνία μας πρέπει να πεισθεί ότι οι μεταρρυθμίσεις είναι αναγκαίες, γιατί είναι προς συμφέρον της. Αυτή είναι η μεγάλη προϋπόθεση για την υλοποίηση των μεταρρυθμίσεων. Αυτή είναι η μεγάλη πρόκληση όχι μόνο για την κυβέρνηση αλλά και για τους κοινωνικούς εταίρους.

Σας ευχαριστώ και προσκαλώ τώρα τον υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, κ. Γιώργο Αλογοσκούφη να έρθει στο βήμα.